

Spm. nr. S 1625

Til miljø- og energiministeren (8/3 96) af:
Steen Gade (SF):

»Vil ministeren oplyse, om der er gennemført VVM-procedure forud for Skov- og Naturstyrelsens tilladelse af 12. oktober 1995 til råstof-indvinding i anlægstraceet til Øresundsforbindelsen, således som det efter det oplyste er sket i forbindelse med den tilsvarende indvindingstilladelse af samme dato fra Kriegers Flak, og vil ministeren i benægtende fald forklare, hvorfor der er forskel?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker at få oplyst, om de to tilladelser er behandlet ens, og i benægtende fald udbedes der med spørgsmålet en forklaring på denne forskel.

Svar (19/3 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Råstofindvinding i anlægstraceet, herunder omfanget og placeringen af de kompenserende afgravninger, er en integreret del af selve anlægsarbejdet, jf. bemærkningerne til anlægsloven, og har derfor i VVM-mæssig sammenhæng været underkastet samme procedure som dette.

Det skyldes, at de væsentligste miljømæssige effekter af selve anlægsarbejdet netop kommer fra gravearbejderne, og at det derfor ikke har haft mening at underkaste gravearbejderne i anlægstraceet en separat VVM-procedure. Der er således i den offentlige høring vedrørende det samlede projekt taget stilling til afgravningernes og dermed råstofindvindings omfang og overordnede placering og de miljømæssige konsekvenser heraf. Det følger desuden af VVM-direktivets art. 1.5. og af § 22 a, stk. 2, i råstofloven, at anlæg, herunder indvindinger, der reguleres i enkeltheder ved særlig lov, er undtaget fra direktivet.

Råstofindvindingen uden for anlægstraceet er ikke på samme måde omfattet af anlægslovens detaljerede bestemmelser og dermed af undtagelsen i VVM-direktivet.

Råstofindvindingen på Kriegers Flak har en størrelsesorden og ligger geografisk langt fra anlægstraceet i et område med en helt anden

økologi, hvilket har motiveret, at der som led i behandlingen af den konkrete områdetilladelse efter råstoflovens § 22 er gennemført en særskilt VVM-procedure.

Ad spm. nr. S 1389

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Jette Gottlieb (EL) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96, side 4513, lød således:

Til justitsministeren (13/2 96) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Kan ministeren oplyse, om den svenske grundlovs bestemmelser om Grundläggande fri- och rättigheter, § 17, »Förening av arbetstagare samt arbetsgivare och förening av arbetsgivare äger rätt att vidtaga fackliga stridsåtgärder, om annat ej följer av lag eller avtal«, lag (1976:871) har givet anledning til problemer i forbindelse med faglige konflikter i forhold til arbejdsmarkedets parter, politiet og befolkningen i Sverige?«

Supplerende svar (22/3 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som det fremgår af Justitsministeriets foreløbige besvarelse af 22. februar 1996, har Justitsministeriet i anledning af det stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra Justitiedepartementet i Sverige.

I Justitiedepartementets udtalelse er det bl.a. anført, at bestemmelsen i regeringsformens (grundlovens) kapitel 2, § 17, er udformet som en principiel ret for arbejdsmarkedets parter til at anvende faglige kampskridt («stridsåtgärder»), men at begrænsninger i denne ret kan ske ikke blot ved lov, men også ved aftale.

Det fremgår bl.a. af udtalelsen, at den grundlovssikrede ret til faglige kampskridt ikke indebærer en ret til at anvende midler, der er strafbare efter den almindelige lovgivning.

Det er således anført, at gerninger, som er strafbare ifølge den almindelige lovgivning, f.eks. vold, givetvis også er ulovlige, såfremt de begås som led i en arbejdsconflict.

Opstilling af strejkevagter på offentligt sted, eksempelvis på fortovet uden for en virksom-